

Sygn. akt V KO 97/21

POSTANOWIENIE

Dnia 5 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **A. C.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 5 stycznia 2022 r.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania,
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 11 stycznia 2018 r., II AKa [...],
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 6 lipca 2017 r., sygn. akt II K [...],
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Skazany A. C. złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 11 stycznia 2018 r., II AKa [...], utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 6 lipca 2017 r., sygn. akt II K [...]. Uzasadniając swoją inicjatywę wskazał, że w sprawie ujawniły się nowe fakty i dowody, wskazujące na bardzo stan zdrowia skazanego, uniemożliwiający mu samodzielną egzystencję i uzasadniający złagodzenie kary. Ponadto wyraził wolę złożenia wyjaśnień, w których wskazałby osoby współdziałające z nim w popełnieniu oszustw. Wniosło wznowienie postępowania oraz wyznaczenie mu obrońcy z urzędu.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania jest bezzasadny w oczywistym stopniu.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie ma miejsce także wtedy, gdy wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 36/19, LEX nr 2696944; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 28/19, LEX nr 2696924*).

Taka sytuacja występuje w niniejszej sprawie, albowiem wskazywana przez wnioskodawcę okoliczność nie wpisuje się w żadną z podstaw wznowieniowych. Podstawa *propter nova*, na którą powołuje się A. C. dotyczy bowiem sytuacji, w których po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze (art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k.). Tymczasem stan zdrowia skazanego, pozostaje bez znaczenia dla kwestii ustaleń w zakresie sprawstwa przypisanych mu przestępstw. Podobną ocenę należy wyrazić w odniesieniu do deklaracji skazanego co do ujawnienia współdziałających z nim osób, albowiem relacje procesowe A. C., co oczywiste, nie stanowią nowego dowodu w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k., a ponadto ocena ich wiarygodności, dokonana przez Sąd *meriti* została zweryfikowana przez Sąd odwoławczy m.in. w zakresie wskazywania przez skazanego na osoby współdziałające z nim w popełnianiu oszustw, a co miałoby uzasadniać zastosowanie w sprawie instytucji ustanowionej w art. 60 § 3 lub nadzwyczajne złagodzenie kary na podstawie art. 60 § 4 k.k. (zob. s. 8-9 uzasadnienia Sądu drugiej instancji).

Mając na uwadze powyższe rozważania, nie stwierdzając okoliczności, które uzasadniałyby wszczęcie postępowania z urzędu, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, co czyniło zbędnym rozpoznanie kwestii wyznaczenia skazanemu obrońcy z urzędu.